

ДІЛО

<p>Виходить що-дня рано крім понедітків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринки 19, II. ет.</p> <p>Кожна нощ. наклад. 25.720.</p> <p>Адреса тел.: „Діло—Львів“.</p> <p>Числа телефону 361.</p> <p>Рукописи редакції не повертає.</p>	<p>ПРЕДПЛАТА з Австро-Угорщини:</p> <table border="0"> <tr><td>місячно</td><td>3 00 К.</td></tr> <tr><td>квартально</td><td>10 —</td></tr> <tr><td>піврічно</td><td>20 —</td></tr> <tr><td>річно</td><td>40 —</td></tr> </table> <p>у Львові (вона доставляється):</p> <table border="0"> <tr><td>місячно</td><td>3 — К.</td></tr> <tr><td>квартально</td><td>9 —</td></tr> <tr><td>піврічно</td><td>18 —</td></tr> <tr><td>річно</td><td>36 —</td></tr> </table> <p>в Німеччині:</p> <table border="0"> <tr><td>місячно</td><td>20 — Ш.</td></tr> <tr><td>квартально</td><td>60 —</td></tr> </table> <p>За заміну адреси платять по 50 г.</p>	місячно	3 00 К.	квартально	10 —	піврічно	20 —	річно	40 —	місячно	3 — К.	квартально	9 —	піврічно	18 —	річно	36 —	місячно	20 — Ш.	квартально	60 —	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Строчка в першому, довготривала 48, в подальшому 44, в особливих 50 с, в рекламній часті I К. Повільнішім про зміни і зорочкам 1 1/2.</p> <p>Наврядом в строчка I К.</p> <p>Очки оголошення за окремо усього</p> <p>Очки провізачки вивозу у Львові 12 с. на провізачій 14 с.</p>
місячно	3 00 К.																					
квартально	10 —																					
піврічно	20 —																					
річно	40 —																					
місячно	3 — К.																					
квартально	9 —																					
піврічно	18 —																					
річно	36 —																					
місячно	20 — Ш.																					
квартально	60 —																					

Видав: Видавничча Спілка „Діло“.
Начальний редактор: Д-р Влодзь Панейко.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

ВІДОМЛЕНЄ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 11. жовтня.

Ніде не було значнійшої боевої діяльності.

ВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 11. жовтня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ бав. наст. прест. Рупрехта: В відтинку побережа Фляндрії і між Блякмартєє і Пелькпеле гарматна боротьба зросла по под. до великого зав'язтя. Під Дранібанк Французи знов заатакували, окначе без успіху. На полк битим на схід від Іпері силам огню була змінена. В воздушній боротьбі, яка ровинула ся вечером над Ценнебеле Цандверде при участі кодо 80 самолетів, скинено 3 неприятельськіх дегула.

Група військ німецького наступника престола: На східнім березі Моли делішно ренські і вестфальські баталіони по успішнім огневім приготованю сильніма наступлем забради Французам важний терен в дісі Шом. Неприятель виконав 4 сильні протинаступли, які всі зломано, при чім неприятель поніс значні втрати. В наші руки дістало ся понад 100 пеломених і кілька машинових карабінів. Також на південній захід від Бомон і під Бе ванво наші мастули на французькі лінії мали повий успіх.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

В кількох місцях фронту значний перешкадаючий огонь зростає хвилями в ромуноській річці і під Брайлоу, яку острілювала Росіяни. Дня відплати наші батерії вжали в огонь Гамац, де вибухли пожари.

Фронт македонський: Значна гарматна діяльність між озерами Охридско і Прескою, в хуку Черні і між Вардаром і озером Дойраном. Англійські виліди відділи, які кілька разів посували ся наперед, відперго.

В вересні неприятелі на німецьких фронтах втратили 22 привязані бальони і 374 самолети, з того 167 за нашими лініями, а решта влада за становищами неприятеля. Ми втратили 82 самолети і 5 привязаних бальонів.

Крива в Німеччині не покінчена.

Парламентарна більшість прети канцлера.

„Ost. Morgenzeitung“ домосить з Берліна, що партії більшости німецького парламенту мають завдати д-рови Михаелісови, щобі він в інтересі добра держави вложив свій уряд. Коли би д-р Михаеліс не повинувал ся тому домаганю, то представники згаданих парламентарних партій звернуть ся просто до імператора. На їх погляд уступленє теперішнього канцлера значно поправало би положенє парламенту.

Похорон пок. о. Йосифа Феліса

(Телеграма канцеларії папаты послів).

Відень, 11. жовтня 1917.

Пос. Цегельський повідомляє: В суботу перед пол. тіло о. Йосифа Феліса буде перевезене на дворець Північної велічці. Похорон в Скнилові в понеділок рано.

Львів, 11. жовтня 1917.

В сих днях Генеральний Секретарят України — себто автономне українське правительство — оголоєсь, що праці про внутрішню організацію краю вже на покінчено та що він обняв фактично правління в краю. Вістку про се подає англійське бюро Райтера для всіх держав антанту, а далі дізнали ся в неї також держави нейтральні і союз осередних держав, що на Україні вступило у власть новоутворене українське правительство.

Так протягом семи місяців, які нас ділять від вибуху революції в Росії, довершилася ся що до України еволюція евохального історичного значіння: від стану повної безправности до політичної автономії з власним правительством.

Правда, автономія, яку осягнули наші закордонні брати, обняв ся поки що не всю територію України, тільки п'ять українських губерній, а управління української автономної влади не розтягають ся на всі області публично-правного життя. Одначе перед українським народом і українською автономною властю стоїть отвертий шлях до розширення як територіальних границь так і правної компетенції автономної України — через заяву волі народу, яка при будові нових державних організмів на руїнах старого поваленого ладу (такий процес переживає власне спадщина царизму) є гялонним і найважнішим жерелом новоствореного державного права.

З сям застереженєм можемо ствердити, що на руїнах царизму не тільки вже повстала автономна Україна, але що організація нового, автономного ладу на Україні перейшла вже в стадію фактичного виконування правління автономним українським правительством.

Що се значить, се стане особливо ясно нам, австрійським Українцям, на основі нашого правового положеня в державі. Арт. 19-ий основного закона про загальні горожанські права принає нам національну рівноправність. З сього основного закона виводять ся як всі ті національні права, які ми маємо, так і ті наші домаганя, які ми ставимо, щоб врятувати повну національну рівноправність в державі.

Маємо ми право репрезентації в парламенті, соймї й самоуправних інституціях, маємо свободу слова, друку, товариств і взагалі організацій, маємо права мови в школі, судї й адміністрації. Але за кожде з тих управнень треба було зокрема зводити боротьбу; зміст кожного з сих управнень далеко не відповідає нашим потребам і домаганям; щоб управнень, вже признані, були в дійности виконувани, нз сторожі сього треба все стояти.

Прє всі сі справи на автономній Україні буде рішаті сам український народ; отже виборче право до українського сойму, українізація адміністрації, судівництва, шкільництва і т. д. і т. д.—все те залежить від волі українського народу.

в якій український народ є повним політичним господарем, —

Закордонна Україна є de jure політичною нацією, підметом державного права, —

Від виглядів на здійсненє сєї програми в сій державі залежить становнє не тільки наше, але цілого українського народу супроти тих проблем перебудови Європи, які назрівють підчас війни і мусять бути поалагоджені при заключеню мира.

Грушевський про територію і права автономної України.

В популярній брошурі п. н. „Якої автономії і федерації хоче Україна“ голова У. Ц. Ради проф. М. Грушевський пише:

„Українці хочуть, щоб з українських земель російської держави (бо прє них гяворимо поки що,

була утворена одна об'єднана національна територія. Сюди, значить, мусять увійти губернії в сіхвості або в переважній часті українські — київська, волинська, подільська, херсонська, катеринославська, чернігівська, пелтавська, харківська, таврійська й кубанська. Від них треба відірвати неукраїнські повіти й волости, як скажім, північні повіти чернігівської губ., східні кубанської тощо, а прилучити натомисть українські повіти сусідних губерній, як хотинський і частини акарманського, бессарабської, східні части холмської губерній, полудневі окрайці губ. горедненської, мінської, курської, західні части Ворожичини, Донщини, черноморської і старопольської губ.

Так утворить ся територія, де українська людиність становить більшість (в городах тепер Українців менше, але городи мусять йти за більшістю двокресної території). Та українська територія має бути зорганізована на основах широкого демократичного (не цензового) громадського самопорядкування, від самого споду („дрібної земельної одиниці“) аж до верху — до українського сойму.

Вона має вершити у себе дема всякі свої справи — економічні, культурні, політичні, удержувати своє військо, розвоярджати своїми дорогами, своїми доходами, землями й всякими натуральними богатствами, мати своє законодавство, адміністрацію і суд.

Тільки в деяких справах, спільних для всієї російської держави, вона має приймати постанови її загального представництва, в котрім брати-муть участь представники України пропорціонально до її людиности й людиности всієї російської республіки“.

Справа цивільного намісника для Галичини.

Відень, 9 жовтня 1917.

Переговори правительства з польським колом добігають кінця. З тих домагань, які піднесло польське парламентарне представництво в теперішній парламентарній сесії, передістали ся до публичного відома тільки деякі, а саме: справа заведення цивільної управи в Галичині та сп. ава відшкодованя і реквізицій винищених. Особливий натиск покладено на перше з тих домагань. Автори польської резолюції з 28. мая мають за собою більшість кола, закинувши проект відокремленя Галичини, видигнувши максималістич-

був би невдачею не тільки російській революції, а й міжнародній демократії. Вся російська демократія відкидає з обуренням пропозицію такого покінчення війни. З приводу продовження війни зростає в Росії реакція. Без близького миру на демократичних основах по-ложено російської революції стане дуже грізно. Дожидаємо від французького пролетаріату по-мочи для нашої революції та корисного ріше-ня конгресу в Бордо про співучастя францу-ських соціалістів в стоцьолійській конференції.

Подібну депешу вилася теж до конгресу в Бордо центральний комітет меншевиків, який домагається за безпородною загальною миру без анексії і контрибуції на демократичних основах, зокрема на основі автономії народів.

Покінчене слідства в справі Богданівців.
(Ф. К.) Відень, 9. жовтня 1917.

„Новое Время“ з 23. н. ст. вересня в теле-грамі з Києва повідомляє:

Комісія, яка працювала під проводом ге-нерала фон Ремера, покінчила слідство про под-ділі, які мали місце при вході в Київ виділів 1 го українського полку ім. Богдана Хмельницького. Постановлено потягнути до відповідальності за бездіяльність власті помічника коман-данта згаданого полку Васильківського, а також начальника першого і другого відділів. Штабс-ротмістра кирсирського полку Віха тягнуть до відповідальности за надужити власті, а жовніра Прокopenка — за обиду офіцера. Хто з Богданівців стріляв з поїзду, не викрито.

Полковник Капкан привернений на уряд команданта полку ім. Богдана Хмельницького.

Посвяченя прапора полку ім. Богдана Хмельницького.

На Софійській площі в Києві відбуло ся 7. н. ст. серпня торжественне посвяченя пра-пора полку ім. Богдана Хмельницького. Полк на чолі з командантом полк. Ю. Капканом прибув на Софійську площу около 6 год. вечером. До сего часу зібрали ся представники Генерального Військового Комітету і республіканського Клубу федералістів-автономістів ім. Полуботка, а також багато публіки. Посвяченя прапора довер-шив єпископ Дмитрій, який виголосив до пол-ку промову.

Прапор полку артистичної роботи в стариннім козацьким стилю, з одної сторони зеле-ний з вишитим портретом Богдана Хмельницького, з другої сторони малинової краски з ри-сунками зроста; під ним місяць і звізди. Сей прапор дав полкови в дарі республіканський клуб Полуботка. Другий прапор, також мали-новий з гербом города Києва, — дар Генераль-ного Військового Комітету. Після обряду посвя-ченя виголосило ря промов: від клубу По-луботка говорив предсідатель Волинець, від Ра-ди українських жовнірських депутатів предсідатель жовнір Березняк й ин. На площі оркестра музики виконала національний гимн.

Український Генеральний Секретаріят і кївський університет.

Київська „Робітнича Газета“ доносить:

На засіданню „Малой Ради“ 31. серпня ген. секретар для справ просвіти Стещенко відчитав просьбу кївського коваліційного Союзу студент-ства до Генерального Секретаріату, Союз звер-нувся до Секретаріату zorganizувати окремих комісаріят над висшими школами в Києві. Союз скаржує на ненормальне становище кївського університету під час революції, коли на його чолі стоять урядники старого яду. До сього додав Стещенко, що сам уважає дуже потріб-ною організацію такого комісаріату. В сій справі розпочала ся дискусія. Ковалевський згедив ся на організацію комісаріату, тільки зазначив, що се треба зробити обережно, щоби не пору-шити остро автономії університету, якою він користується. Зарубіч сказав, що не треба рахувати ся з автономією університету, бо кївський університет був заше гнітадом кон-тролю революції. Вей університети виявили себе, хоч а якого-небудь баку, прихильниками нового ла-ду, а кївський університет нічого не зробив для сього; навпаки професори, не рахуючи ся з мелодіями приват-доцентами та студентами, скаржили своїм ректором прихильниками старого ладу П. Цяговичя. Він запропонував прийяти на увагу пропозицію Коваліційного Студентсь-кого Союзу в передати справу Генеральному Се-кретаріату. Петлюра зазначив, що кївський університет за весь час свого існування нічого не подбав в справі українництва. Він насто-ював на потрібности організації контролю над університетом, бо в противнім разі Україна мо-

же лишити ся без потрібних наукових смд. Ра-да ухвалила передати сю справу Генеральному Секретаріату. (ВСВУ).

За автономію української церкви.

Київська „Нова Рада“ доносить:

Волинський єпархіяльний зїзд висловив ся за тим, аби всі українські губернії склали осо-бляну автономну митрополію. Крім того зїзд висловив ся за українізацію шкіл. (ВСВУ)

Татарські домаганя.

Київська „Робітнича Газета“ на основі та-тарського органу кримського комітету подає отсю програму татарського руху: 1) В єднанню з усіма політичними групами татарська демо-кратія уважає своїм обовязком підготувати та-тарську людність до того часу, коли збереть ся господар російської землі — Установчі Збо-ри. 2) В Установчих Зборах татарський нарід буде добивати ся установлення в Росії федера-тивно-демократичної республіки. 3) Татарський нарід в єднанню з іншими народностями, що живуть у Криму, не вимагає для себе автономії, але не дозволить на установлення в Криму політичної гегемонії якогось народу, що не має на се всі культури, ані історичних, ані етно-графічних прав. 4) На Установчих Зборах та-тарська демократія буде домагати ся передачі всієї землі трудовому народові. 5) Татарський нарід вимагає поверненя всіх загарбаних ва-куфних земель вакуфному фондови в поверненя всіх присвоєних старим лядом вакуфних ка-піталів. 6) Татарський нарід вимагає для себе національно-культурної автономії, котра одна може забезпечити вільний розвиток національ-ної самосвідомости. 7) Грудний татарський на-рід вимагає скасування станових привілеїв, котрі мали деякі Татари (мурзали), які були досі страшними паразитами на його тілі та причю-ною ріжних його нещастя. 8) Татарська демо-кратія має за своє завдання — стати на сто-рочи загально-державних інтересів, а через те вона цілком піддержує творчу працю тимчасо-вого урядительства, на скільки вона не суперечить ідеології революційної демократії. 9) Та-тарський нарід вимагає видаленя телових сид-датів Татар в окремі військові частини, щоби охоронити на фронті державу від жорстокости верога. (ВСВУ)

НОВИНКИ.

Львів, 11 жовтня 1917.

— З прибічної ради міста Львова. На засіданню прибічної ради міста Львова дня 26. вересня с. р. ухвалено виплатити з міських фондів квоту 1000 К. на польські школи, засновані і ве-дені на Волині під орудою „Macierz i szkola oі“. Як нас інформують, на згаданім засіданню по-ставив п. радн. Ізидор Громницький внесене, щоби таку суму виплачено і на українські школи на Волині, на що згодила ся прибічна рада і дотичний референт під умовою, що про-шене о таку субванцію буде внесене покликано до того українською інституцією.

— Від управи регатинської гімназії. Вписи до 1. кл. відбудуть ся 16. с. м. від год. 8—10 рано. Родичі або опікуни мають предложити послідне шкільне свідоцтво ученика, метрику і зложити 10 кор. за впис; від приватістів тільки метрику і таксу. Вписи до висших класів 16. і 17. с. м. рано і по пол. Приймається ся до висших класів на підставі доброго свідоцтва з поперед-ної класів, а ученик, які в шк. р. 1916/17 не ходили до школи, на підставі вступного іспиту. Вступні іспити відбудуть ся 17. і 18. с. м. Такса за іспит 24 кор. Шкільна оплата 10 кор. місячно. Правильна наука від 19. жовтня; оправдані спіанені вписи до кінця сего місяця. Духовенство і Учительство просять ся в поширеня сєї оповістки між селянами і міщанами. — Д. Лукіянович, управитель гімназії.

— Жерти для українських дітей. О. Микола Білецький зложив титулом членської вкладки на Українське Краєве Товариство охорони ді-тей і ойки над молодіжю квоту 500 К. — На фонд ім. митропол. Андрія гр. Шептицько-го для укр. сиріт (вкл. книж. тов. „Дністер“ ч. 10.300) жертвувала фірма И. Ф. Глейнгер в Тешині квоту 5000 К.

— Від президії посольських зборів д-ра К. Три-льовського в Коломиї дістамо отсе письмо: В звіті про збори в „Ділі“ з 9. с. м. дописува-лись подав будьто дотичні збори припоручи-ли українським послам „лучити ся до боротьби

разом з усіма постановою олоцившими групами інших народностей“. Ся стилізація революції навірна, бо збори ріжким тільки загальною, що-би наші мосли перейшли до найострійшої епо-пейї, без ходатку, чи і з якими партіями ма-ють ври тім лучити ся.

— Як діють ся у чужих, а ли у нас. Зі Стрип пишуть нам: Перед реком захорів дольський катедрт жіночої школи ввідлові. Як лиш дольський пробоші дізнав ся, що недуга тяжка і потрівав довший час, зарав післав до школи своїх вікарів, які розділили години релігії помі-ж себе і до кінця шкільного року учили як найточійше. Саме в тім часі наш кадекит той самої школи о. Хирівський відійшов до війська. Наші діти остали без науки релігії, бо ніхто з покликаних до сего сям не журив. Та якраз тоді мешкав в Стрию о. Гриньовський, катедрт в Коломиї. Він, дізнавши ся, що о. Хирівський відїхав до війська, зголосив ся до служби в о-кружній Раді шк. Та що він належить до ста-ниславської єпархії, мусів ждати на дозвіл від львівської консисторії, а аакі ся справа перей-шла через руки всаких референтів, діти ввідло-вої школи і двоє чотиріклясових шкіль про-тягом цілих чотирох місяців зовсім не вчили ся релігії. Перед самим Йорданом надійшов дозвіл і на сій основі о. Гриньовський обняв науку. В сім році з початком вересня поклика-но о. Гриньовського на його постійну посаду українські діти знов остали без катедрт. Бо-імо ся, щоби не повторив ся минулий рік і то-му просимо констисторію, щоби зловила занятя ся сею справою і придумала спосіб, який би раз на все усунув подібні несправности. — Батько.

— Наші заложники. Дня 28. ст. ст. цвітня с. р. в домі комітету „Юга Росії“ в Києві, Федоров-ський переудок ч. 11. були отсі заложники: Балтарович Андрій, Глиннян, Вертипорос Іван, Сідець (Камінка). Д-р Грицак Євген, Сіньків (Ра-дексів). Чесак Іван, Павлів (Радехів). Дибайло Мартин, Радехів. Семенюк Григорій, Куликів (Радехів). Левандовський Микола, д-р Герасимів Антін і Ритар Юрій, Стрий, Галай Стефан і Ду-либа Ілія, Полтва (Перемишлян). Олійник Кли-мент, Ганущин (Камінка). Лиховид Михайло, Ра-дексів. Мудрик Іван і Харко Михайло, Добро-твір (Камінка). Пахолік Петро, Витків (Радехів). Цепух Стефан і Филипів Мухайло, Стретів (Камінка). Кадановський Кіндрат, Нивичі (Радехів). Галушак Йосиф, Тетевичі (Радехів). Журбида Іван, Полове (Радехів). Віднора Іван, Стожнів (Ра-дексів). Мельник Григорій, Чижів (Камінка). Петри-шин Кость, Цеблів (Сокаль). Продчанин Стефан, Бела. Романчук Ілія, Безув (Сокаль). Мостенєш Андрій і Журавель Дмитро, Перемислів (Сокаль). Луцк Григ., Жужель (Сокаль). Батюк Стефан, Сто-янів (Радехів). Д-р Душеньук Василь і Рогов-ський Даніло, Зборів. Войчаровський Євген і Ковальський Тома, Бела. Скабальський Ага-насій, Золочів. — Вивезені: Максимович Семен, Перемишлян Мельничук Михайлас, Кридос, Токар Алексій, Борислав. Турок Михайло і Тур-ок Стефан, Глиннян. Барило Євільян, хлосець 10 літ, син Григорія з Винник. Солочинський Василь, Лука і Анна, діти Демяна з Торк, пов. Сокаль, 12, 9 і 14 літ. Шуптер Яніс (16 літ), Багноватє (Турка). Ключук Юрко (13 літ). Бор-щівка (Коломия).

— З Жидачівщини пишуть нам: В 228 ч. „Ді-ла“ з 28. вересня с. р. поміщена була новинка про установленя нового адміністраatora парохій у Волини гніздячівської в особі о. Кучми, яко-го попірати мав о. декан Голоскевич. Такий закнд проти о. Голоккевича, одного з піонерів українства серед колиць москвофільської Жидачівщини і її вишшних організаторів, не стій-ний, тому що о. Голоккевич в ділі іменована згаданого адміністраатора ввсім непричасний.

— Страйки в Німеччині. Після виступів урядо-вої німецької статистики 1916 р. значно скріпів ся страйковий рух в Німеччині. Занотовано в тім році 240 случаев страйку за 124.183 страйку-ючими, коли в 1915 р. було страйків 137 в 120.000 учасників. Зріст страйкового руху в ми-нутім році затинній особливо, коли відставили страйкові дні. А саме в році 1913 було їх 11,190.945, в 1914 р. 2.843.895, в 1915 р. тільки 45.511, а в 1916 р. вже 245.404 дні. Найшир-ший рух обняв металевий промисл, який тепер присвячений майже виключно воєнним цілям; з усіх страйкуючих робітників в минулий році бу-ло 52-40% занятях в сталевім промислі, опісля найбільше число страйкуючих було в прицївті 35-60%. Приводом страйків було значний до-маганє підвишеня плат. В 2-40% загального числа страйків віднесли страйкуючі повний у-сїх, в 55-1% тільки частинні користі, в 42-5% вобітничькі домаганя відкинено.

— В цім охоронї стану балрег, який катастро-фально зменшуєть ся, розвердок п. к. наміс-ника Галичини з 30. вересня с. р. зараджує: Ви-ниж безрог як в підприємствах так і в приватних господарствах дозволене тільки за попередним оголошенєм в бюрі повітової Філії збороту ху-

КІНО НОВОСТІЙ

— висвітлює —
— Програму доповняє —
— весела комедія. —

„ТРАГЕДІЯ В КОПАЛЬНИ“

Уживайте „Данія“ до крохмаленя біля!

добою або в ц. к. старості, де такої Філії нема, і по одержанню письмєнної посвідки Філії (старства), що прийшло таке зголошенє. Повітова Філія обороту худобою (старство) може відмовити на протяг одного місяця видати пєтвердженя, на скільки в тїм місяци контингент безрог, призначений на місцеву консумцію в тїм повіті, вже вичерпаний. В разї безосновної відмови прислугує сторони відклик до ц. к. галицького Заведеня обороту худобою. Рівникам не вільно купувати безрог без асигнат, виставлєних повітовою Філією обороту худобою (старством), та набивати або купувати навкї часті забитих безрог, о скільки не буде доказанє, що на ті безроги виставила повітова Філія вимагану посвідку.

„ДАНІЯ“ найлучший виріб, який заступає КРОХМАЛЬ

А Н І Я

Не нищить біля!
Незрівняний в умітї!
Розпукує ся в водї, не лишає осаду!
Зомїм не шкєдить білю!

Конєчний в кожній господарствї, в шпиталях, монастирах, військових заведенях і т. п.

НІБУВАТИ: в пачках оригінальних з описом легкого способу умітї у всїх дрогерїях, корінних склепах і складах парфумерїї і т. п. **по 80 с. і X 1-50**

Щоби охоронити наш артикєл перед покутною продаєю, відступаемо його поважнїйшим купцєм у всїх місцєзостах Галичини, Буковини і Польщі з відповідним работом і реклямєю. Відповідні запити належать адресовати до:

„ДАНІЯ“ Централя для Галичини, Буковини і Польщі
Краків, Фльорїанська 28, I. пов.
Ч. телефону 1416. 224-3-3

ТОВАРИСТВО

Андрій Лукашевський, ц. к. ветеринар пєвїтовий в Косовї, помер 29 вересня с. р. в 56. році житя в Величї, де перебував на евакуації. Покійний, щирий Українець, брав живу участь в народній житю, за що прийшло йому багато втерпїтї від властей. Коли якє повітовий ветеринар в Чортковї вїяз учать в основаню товариства „Руська Бєсїда“, вїстав зараз „зі службових взглядів“ перенєсений на Мазури до Домброви, де пережив 8 дуже прикрїх лїг. Наслїдком тяжкої і відповідальної служби в сім граничїім повіті і моральних терпїнь набавив ся тяжкої нервової недуги. З трудєм удалось випросити перенєсєне в свої сторони. Одвєх пїдриванє здоровлє вже не вернуло. Прикраси і невгоди війни прїспїшили смерть. В. Й. П.

ОБОВІЗКИ.

П'ятницє, 12. жовтня 1917.
Нїмі: греко-кат.: Грїгорїя суди. — римокат.: Максиміліана.
Вавтра: греко-кат.: Кирїяка пр. — римокат.: Євгарда к.

До „Сїчї“ і „Соколіз“ в нязю. Рузанково-стрілецькє Товариство „Сокїл Батько“ звїзнає всі Товариства, щєби списали шкєди, які потерпїли в наслідок війни, дали пєтвердити виказ шкїд місєвому громадськєму Урядовї і на основї сєго вносилї прошеня до ц. к. Намїсництвє як Краєвої Централї для господарської вїдбудови Галичини до Секції I. в Краковї о пїдмогу на вїднову Товариства. Пїдписус голова і писар або хтось з членів чи членїць, коли тї два не прїсутні. Падєня є вільнї від стємпля. Для скоршого полагаженя належить без посєреднєго звертати ся до Експозитурї Краєвої Централї в дєнїм окрузї. Коли Експозитуря є недалєко вїддалєні, найдєшнїйше було бн зі списом шкїд, пєтвердженїєм Урядом громадським, устно передавати тї прошеня. Письмо треба на почтї коручати. — Управа „Соколя-Батька“, Львів вул. Руська 20. 266 1-3

Коусум урядників тєя „Дїстор“ повїдомляє своїх членів, що отримано на зиму бульбу по 100 кг. на особу, а 50 кг. на зєсну. Просїмє замовляти бульбу сєчас за оплатою по 40 К за 100 кг. Евєнтуальну надїлату звєрнє ся по дєставї. Доставка значїнєть ся в слїдуючїм тижнї в порядку, в якїм хто заплатив. Члєни, які не будуть користати з барабоць в консумї вїдберуть собі тамжє свої карти на бараболї, вїданї управою апровадїшї мїста Львова. — Управа. 321 1-2

Мїщанський вїмїснєчє промисловїй Союз кредитовий Львів, Руська 3 і. п. що дня від 9 до 1 год. перед полуднєм прїймає вкїлади щадницї і найамше опрєцєтєвує тепєр від всїх Товариств, бо дає 5% в пїрїчну ю капїталїзацію. — Дирекція. 311 2-3

НАДІСЛАНЕ.

Падєрний і судовий адвокат
Др. ЄВГЕН ЛЕВИЦЬКИЙ
завєсною
Адвокатськєму канцєлярїю
у вїдин, VIII. Josefstädterstrasse 73.
Письма і всїкі пєсєлки можна слати або на сїю адресу, або на адресу: Dr. Eugen Lewicky, Wien, I. Parlament — Трапєня в сєлївацїонєго дїрїця: Nordbahnstr. — ч. 5.
320 1-3

Заведенє 316 1-3
лікарсько-дєнтїстїчне
Д-РА А. РАЧИНСЬКОГО
в Станїславовї — отворєне.

Оголошеня.
МІЛА туалетовї під газранїєю. С. Федєр
По цїнах прїступних нека вїстачить задєс нє через чїна днїв поручати.
Львів, Сїкєстусьна 7. 319 1-30

Роман Сїварно дєсятирїк II. сотї У. С. С пропая пїд Кошовїм днїя 1. лїпця 1917, хтєбн вїзв щєсь о нїм або єго вїднїйше бачив, звїзлать ласкаво звїдомити єго родичів пїд адресою: Амдрїя Сїварко, Львів, вїд. Мєлєцького ч. 5. Рївночасно родичї пропашного просять нїї хвалїнь дєнїць краєвї як і газранїчї о ласкаво помїщенє сєго оголошеня, на щє наперед складають сєрдєчнє подяку. 306 2-3

ІНСТРУКТОРИ.
Попшуню сєчас іструкторє до клас пїднїальних. Влєзшї данї листованю. Уряд парохїальний Арпаїська волї п. Хоросницї к. Мостїскї. 308 3-3

Інструкторє до учєнїя IV. кл. шк. реального пошукє Уряд парохїальний в Пїдлєшї п. Станїславє за цїє удержанє і платню пїсля умови. 307 3-5

Інструктор (нї) для пїднїоки а I. р. самїваря узєт. на цїлїя рїк пошуню сєчас гр. кат. Уряд парохїальний Олєхївїчї коло Сянока. До вєлїцї 2 клї. Ужєня листованю. 312 1-2

Потрїбний сєчас вїднїєчї іструктор до хлопца в III. кл. пїмї і дїтячї а I. кл. — Зголошеня з подаєм услєвїй прїймає о. Амдрїя Дубнїцькї, парох в Побудї, п. Сколє. 315 3-3

ЗАКЛАД ІНСТАЛЯЦІЙНИЙ ВОЛОДИСЛАВА ГУЗАЛЯ
Львів, Копєрнїка 15а.
Вїякому отриманю центральнї всїєчї систем. Водотїєчя, лїфтовї, освітлєня пїловї і умїдженя санїтарї, як такожє всїкі вїправа в сєї областї. 281 3-3

Підписуйте удїли
одногокого українського коопєративного союзу для рївнїчної торгївлї і промислу, якїм є **Краєвий Союз господарько-торгєвельнїх Спїлок**
завєсною торговельнїй синдикат
Т-ва „Сільський Господар“
у Львовї, Зїмєровїчє 20.
Удїли від К. 50 в году. — Прєсєкрити на ждданє двїрим. VI. 15-2к

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ
в Пєрємишлї,
вулиця Косцюшкє ч. 3.
Прїймїма і вїзачує щадницї вїданї щєдєрєно в годїнях урядовїх. Вкїлади опрєцєтєвує на 4%, котїлїако вїжє від сїлєдуючєго днє по днє влєзшї вїж до посїднїєго днє перед днєм вїдобрїня.
ВКЛАДКї в „Руськї Щадницї“ можна склапати особлєто в масї товєрїстєв, почтовїх перєкїлїєв, грєкїєв лїстєв, чєлєми почтової Щадницї, якї Дєрєкїя Щадницї на жданє безплатно достєрчє, і в фїзїках банку авєстро-угорського на вєкулок „Руськї Щадницї“.
Удїлає позичок: а) гіпотєчнїх платнїх пїд рївнїчїма амортїзаційнїми рєжїми на протяг вїд 10-45 пїєдїл зєбору позичаючєго; б) на льємбард єфектїв, в на сємєнт євєрїїв. Сєрєва позичок по-лєгкожуєсь можливю сєкуро.
Посєредїчїють у вїздуштуваню позичок в Гал. Бєвєнїї Завєсною кредїтовї в Краковї.
Всємїх вїформациї і дрєгїє удїлає канцєлярїя „Руськї Щадницї“ вул. Косцюшкє. Народнїй Дїлї і пов пїрєвично бєзкорисно в годїнях урядовїх від 9-1 год. крємї вєслїї і українських сєкт.
Пїсєк § 14. устаня „Руськї Щадницї“, за-твєрджєного чєрєз ц. к. мїністерствє закрутілїтїх сїєвєл вкїлади в товєрїстї „Руськї Щадницї“ в Пєрємїшлї вїданють сє до льєкшї пулїцїєвїх, фондїцїєвїх і т. п. капїталїєв, завєтжє „Руськї Щадницї“ пулїцїєрну обєвнєчю. III. 78-7

Великий український співаник НАША ДУМА
Зладїв Амтїн Галїя.
(Другє вїданє, справлєнє і побільшєнє).
182 пієнь. 200 колодїмїю.
Пїсїєчї подєлєвї на шїстє груп:
I. Патрїотїчнї і полїтїчнї (21 пієнь).
II. Історїчнї (19 пієнь).
III. Становї: а) козацькї (17 пієнь), б) чужїєвї (7 пієнь), в) бурлївцї (7 пієнь), г) опрїашнїєвї (3 пієнь), д) побутовї (18 пієнь).
IV. Сїчєвї, сокільскї, сїрлєцькї (25 пієнь).
V. Любєльнї (54 пієнь).
VI. Кєльмїєвї (100 пієнь).
Цїна співанїка „Наша дума“ К 2.80. (опрєделєний з полотно К 4-50).
Сєй вїданїй Спїванїк можна набути такожє опрємїми частїми, а іменнє частє поршє п. з.
НАША СЛАВА
у якїх помїщенїх пїсїєчї патрїотїчнї і полїтїчнї, історїчнї, станєвї, сїчєвї, сокільскї і сїрлєцькї. Сїванїєк НАША СЛАВА коштєвє К 1.40.
Частє друга п. з.
НАША ПІСНЯ
мїстєть пїсїєчї любєльнї і коломїєвї. Спїванїєк НАША ПІСНЯ коштєвє К 1.40.
На вїданїю перєслєку почтєвоу треба дода-тї 30 сєт. а на поручєню 65 сєт. Замовлєнї і рїчї вїдночасно грєшї треба вїсїлати нїл адресою: Канцєлярїя Тов. „Просвїта“ Львів, Рїнок 10.